Denúncia a Fiscalia per la DGAIA

Opinió | 15/06/2026

Mònica Martínez, assenyalada per la refundació de la DGAIA mentre continuen sense resposta les presumptes irregularitats pels 167 milions d'euros

El passat 2 de febrer vaig anar a presentar una denúncia a la Fiscalia per la DGAIA. Ni tan sols ho vaig fer com a periodista, sinó com a simple ciutadà. Si ningú no pren cap iniciativa, la prendré jo, vaig pensar.

Perquè, en efecte, el Govern no ha fet res més enllà de canviar-li el nom. El juny de l'any passat, la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) va ser suprimida i rebatejada com a Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (DGPPIA).

Em recorda el Consell Comarcal del Barcelonès, del qual també van tancar la barraca el 2019 després que la Sindicatura de Comptes detectés adjudicacions irregulars i sobrecostos en els pagaments. És el que se sol fer en aquests casos si la justícia no s'afanya a intervenir.

Però és que, en aquest cas, s'han esvaït 167 milions d'euros. Pagats, en bona part, a joves extutelats. A més, el Parlament va aprovar —amb els vots de PSC, ERC, Junts, Comuns i CUP— no haver de reclamar cap quantitat.

S'ha complert aquella dita que va pronunciar un dia Carmen Calvo, aleshores vicepresidenta del Govern espanyol i ara presidenta del Consell d'Estat, que “el dinero público no es de nadie”. Anava errada. És dels contribuents. Dels que paguem impostos.

No cal dir que la titular de Drets Socials, Mònica Martínez Bravo (Barcelona, 1982), en la seva intervenció davant el ple del Parlament el 20 de maig de l'any passat, va justificar la mesura dient que la refundació “era una oportunitat” i un “gran repte de país”. Semblava Lluís Llach parlant del procés.

No vull pensar malament, però Salvador Illa necessita el suport d'Esquerra per governar. I l'afer afecta quatre exconsellers. Tres d'ERC: Dolors Bassa (2016-2017), Chakir El-Homrani (2018-2021) i Carles Campuzano. Aquest darrer encara seu a l'hemicicle perquè és diputat. A més, una de Junts: Violant Cervera (2021-2022). Sense oblidar exalts càrrecs republicans com Josep Ginesta, ara número dos de Pimec; Oriol Amorós, Ricard Calvo o Ester Sara Cabanes.

Al capdavall, no hi ha un informe de la Sindicatura de Comptes sinó dos: un del 2024 i l'altre del 2025. El primer ja va detectar irregularitats entre el 2016 i el 2020. Ara fa deu anys! Mentre que el segon va fixar en 167 milions els euros pagats indegudament.

L'Oficina Antifrau, d'altra banda, també va ficar-hi cullerada davant dels indicis de delicte.

Però haig de dir que, malgrat la meva denúncia —i les més de cent pàgines de documentació que hi adjuntava—, encara no m'han contestat. M'estranya perquè el dia que la vaig lliurar, el funcionari de torn em va assegurar que rebria la notificació d'admesa a tràmit en quinze dies. A veure si serà veritat allò que va dir Pedro Sánchez un cop: “¿La fiscalía de quién depende?”. Doncs això.

Autor: Xavier Rius